16 Νοεμβρίου 2026

Προκόπης Παυλόπουλος: Οι επιπτώσεις της γαλλικής ρηματικής διακοίνωσης για το καλώδιο Ελλάδας – Κύπρου

/ Γενικά Θέματα

Στις νομικές και διπλωματικές διαστάσεις της ηλεκτρικής διασύνδεσης Ελλάδας – Κύπρου, με ιδιαίτερη έμφαση στις πιθανές αρνητικές επιπτώσεις της γαλλικής ρηματικής διακοίνωσης προς την Τουρκία, αναφέρθηκε ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ακαδημαϊκός και επίτιμος καθηγητής της Νομικής Σχολής του ΕΚΠΑ, Προκόπιος Παυλόπουλος, σε συνέντευξή του στη «Naftemporiki TV».

Ο κ. Παυλόπουλος υποστήριξε ότι το έργο υλοποιείται εντός της υφαλοκρηπίδας Ελλάδας και Κύπρου και ότι η Τουρκία δεν διαθέτει δικαιώματα στην περιοχή, ενώ χαρακτήρισε νομικώς ανυπόστατο το τουρκολιβυκό μνημόνιο. Παράλληλα, άσκησε κριτική στην πρωτοβουλία της Γαλλίας να απευθύνει ρηματική διακοίνωση προς την Άγκυρα, επισημαίνοντας ότι η συγκεκριμένη ενέργεια ενδέχεται να αξιοποιηθεί

από την Τουρκία για την προβολή αβάσιμων, κατά την εκτίμησή του, ισχυρισμών περί ύπαρξης διαμφισβητούμενων περιοχών.

Καταλήγοντας, ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας κάλεσε την Ελλάδα να προχωρήσει στην επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης στα 12 ναυτικά μίλια σε όλα τα νησιά της Ανατολικής Μεσογείου και στην πλήρη ενεργοποίηση της διαδικασίας κήρυξης της υφαλοκρηπίδας της, με την κατάθεση των σχετικών γεωγραφικών συντεταγμένων στον ΟΗΕ.

Αναλυτικά τα σημεία συνέντευξης του Προκοπίου Παυλόπουλου στην «*NAFTEMPORIKI TV*» και στους δημοσιογράφους κα Νικόλ Λειβαδάρη και κ. Φίλιππο Φιλιππακόπουλο για το καλώδιο ηλεκτρικής διασύνδεσης Ελλάδας-Κύπρου:

Οι αρνητικές επιπτώσεις της ρηματικής διακοίνωσης της Γαλλίας

Το καλώδιο ηλεκτρικής διασύνδεσης Ελλάδας-Κύπρου, η πόντιση του οποίου έχει αδειοδοτηθεί από την Ελλάδα και έχει ανατεθεί στην Κοινοπραξία «*GSI*» («*Great Sea Interconnector*»), είναι έργο που αφορά αποκλειστικώς Ελλάδα και Κύπρο. Στην παρούσα φάση το έργο εκτελείται για λογαριασμό της Ελλάδας από το μέλος της «*GSI*» «*NEXANS*», μέσω του γαλλικού πλοίου «*Abeille Marengo*».

I. Το έργο εκτελείται καθ' ολοκληρίαν εντός της Υφαλοκρηπίδας Ελλάδας και Κύπρου, οι οποίες και τέμνονται σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας του ΟΗΕ (UNCLOS). Κατά συνέπεια η Τουρκία ουδένα δικαίωμα, και υφ' οιαδήποτε εκδοχή και ερμηνεία του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας του ΟΗΕ, αντλεί στην συγκεκριμένη περίπτωση, λαμβανομένου επιπροσθέτως υπόψη ότι το «*τουρκολιβυκό μνημόνιο*» είναι νομικώς ανυπόστατο και δεν παράγει έννομα αποτελέσματα. Εξ ου και η Ελλάδα εξέδωσε σχετική NAVTEX (αναγγελία προς ναυτιλλομένους, και όχι προς τα γειτονικά Κράτη), η οποία είναι υπεραρκετή για την εν προκειμένω ακώλυτη άσκηση των Κυριαρχικών Δικαιωμάτων Ελλάδας και Κύπρου.

II. Παραδόξως -και ελπίζω χωρίς συμμετοχή της Ελλάδας- η Γαλλία αναμίχθηκε στην εκτέλεση του έργου τούτου εντελώς αναρμοδίως και, επομένως, αυθαιρέτως, προβαίνοντας σε σχετική ρηματική διακοίνωση προς την Τουρκία. Δεν έχουμε πλήρη γνώση του περιεχομένου αυτής της ρηματικής διακοίνωσης. Πλην όμως από νομική έποψη και μόνον το ότι έγινε ρηματική διακοίνωση, πέραν της Ελληνικής NAVTEX και ως εκ περισσού αφού ούτως ή άλλως αυτή η γενικώς γνωστή Ελληνική NAVTEX ήταν γνωστή και στην Τουρκία, με μονομερή πρωτοβουλία της Γαλλίας σημαίνει, δυστυχώς, πως η τελευταία έκρινε σκόπιμο να ενημερώσει ως προς το έργο την Τουρκία- φυσικά δεν γίνεται, κάθε άλλο, λόγος για αίτηση παροχής αδείας από την Τουρκία, υφ' οιανδήποτε έννοια- κάτι το οποίο

ούτως ή άλλως η Τουρκία θα «*αξιοποιήσει*» κατά την πάγια διαστρεβλωτική τακτική της. Και θα το «*αξιοποιήσει*» προκειμένου να ισχυρισθεί πως το νομικώς ανυπόστατο, κατά διεθνή παραδοχή, «*τουρκολιβυκό μνημόνιο*» παράγει υπέρ αυτής κάποια έννομα αποτελέσματα. Και αυτό ακόμη και αν η Γαλλία ρητώς τονίζει ότι ουδεμία τέτοια πρόθεση υποδηλώνει η ρηματική διακοίνωσή της.

III. Και το χειρότερο είναι ότι τους εντελώς έωλους, από πλευράς Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας του ΟΗΕ, ισχυρισμούς της Τουρκίας φαίνεται να «*στηρίζει*» η υπάρχουσα, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, στην ρηματική διακοίνωση της Γαλλίας επιφύλαξη ότι με την ενέργειά της αυτή «*δεν αναμιγνύεται σε νομικά ζητήματα διαμφισβητούμενων περιοχών*». Διότι έτσι η Γαλλία, Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αυτονοήτως δεσμεύεται από την Ευρωπαϊκή θέση περί του ανυποστάτου του «*τουρκολιβυκού μνημονίου*», φαίνεται να δέχεται, και μάλιστα για έργο που χρηματοδοτείται και από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πως εν δυνάμει εκεί όπου εκτελείται το έργο αυτό υφίστανται «*διαμφισβητούμενες περιοχές*». Ενώ, όπως επισημάνθηκε, τίποτα τέτοιο δεν ισχύει αφού το έργο εκτελείται αποκλειστικώς μέσα στα όρια της Υφαλοκρηπίδας Ελλάδας και Κύπρου, επέκεινα δε μέσα στα όρια της Υφαλοκρηπίδας της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εύκολα μπορεί να γίνει αντιληπτό ότι η Τουρκία θα «*αξιοποιήσει*», κατά τον προσφιλή της διαστρεβλωτικό τρόπο, το κατά τ’ ανωτέρω ολίσθημα της Γαλλίας.

IV. Εν τέλει, και προκειμένου να εδραιώσει περαιτέρω τα κάθε μορφής δικαιώματα και έννομα συμφέροντά της έναντι του νομικώς ανυπόστατου «*τουρκολιβυκού μνημονίου*», η Ελλάδα οφείλει, αμέσως: **Πρώτον**, να επεκτείνει στα 12 ν.μ. την Αιγιαλίτιδα Ζώνη της σε όλα τα Νησιά της στην Ανατολική Μεσόγειο. Και, **δεύτερον**, να ενεργοποιήσει πλήρως την κήρυξη της Υφαλοκρηπίδας της κατά τις διατάξεις του άρθρου 156 του ν.4001/2011, καταθέτοντας στην αρμόδια Γραμματεία του ΟΗΕ τις γεωγραφικές συντεταγμένες των εξωτερικών ορίων της Υφαλοκρηπίδας αυτής σε όλη την περιοχή που καλύπτει το πεδίο εφαρμογής του προμνημονευόμενου νόμου.